గోరంతదీపం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

చెయ్యి వెనక్కు లాక్కోపోయింది అంజలి, వదలకుండా చెయ్యి ఇంకా గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"నేను ఊహించినదానికంటే చాలా బాగున్నావు ఈ చీరలో" అన్నాడు.

"ఈ బుంగమూతిలో ఇంకా బాగున్నావు. ఇలాగే మొహం పెట్టుకుని కూర్చున్నావంటే తరువాత జరిగేవాటికి నేను బాధ్యుడిని కాను" దగ్గరికి వంగుతూ అన్నాడు రవి.

"మరీ ధైర్యం ఎక్కువైపోతుందే" రవిని పక్కకి నెడుతూ అంది అంజలి.

"ఇదిగో ఈ టిఫెన్ తినండి. నేనే చేశా"

"అబ్బా! రొమాంటిక్ మూడ్ ఎలా పాడుచేయబుద్ది అవుతుంది నీకు?" గిన్నెలోని కేసరిని స్పూనుతో తీసి అంజలి నోటికందించాడు రవి.

"అంజలి..." కిందనుండి అన్నపూర్ణ పిలిచింది.

"టీ పంపిస్తున్నా. ఇంకేమన్నా కావాలా?"

"పూలు ఉన్నాయమ్మా. దారం పంపు మాల కడతాను" అంది అంజలి.

"చూశావా మనిద్దరం ఎలాంటి పొజిషన్‌లో ఉన్నామో కాస్త సర్దుకుంటామని మీ అమ్మగారు అలా పిలిచారు నిన్ను" నవ్వుతూ అన్నాడు రవి.

"ఛ. అస్సలు సిగ్గిలేదు మీకు."

నర్సి వచ్చి టీ ఇచ్చి వెళ్ళింది. టీ తాగి, రవితో కబుర్లు చెపుతూ సన్నజాజులు కోసింది అంజలి.

పూలు కట్టే అంజలి చేతులవంక చూస్తూ "సో ఇంకా నీకు చేతనైన కళల్లో ముగ్గు వేయటం, పూలు కట్టటం, వంట చేయటం. నీకు తెలియనివి ఇంకేమన్నా ఉన్నాయా?" అడిగాడు రవి.

"ఊహూ, ఏమీ లేవు. ట్రాక్టర్ కూడా తోలాను ఒకసారి. పొలంలో నాట్లు వేయటమే రాదు" చిలిపిగా నవ్వింది అంజలి.

అంజలి భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి, ముందుకు వంగి బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "నీకు దూరంగా ఉండటం నావల్ల కాదనిపిస్తుంది."

సిగ్గుపడింది అంజలి. "ఏంటి... ఎవరైనా చూస్తే" లోగొంతుతో అంది.

"ఐ డోంట్ కేర్. రాత్రి ఫోను చేద్దామనుకున్నా. కానీ మొన్నకూడా నీకు నిద్రలేదు అని బలవంతాన ఆగాల్సి వచ్చింది" అన్నాడు.

"రేపు నాకూ వెళ్ళాలని లేదు. కానీ తప్పదు" అంది అంజలి.

"నువ్వు నాతో మాట్లాడని ఈ నాలుగునెలలు ఎలా గడిపానో నాకే తెలియదు. రాత్రిపూట డాబామీద కూర్చుని, నీ పాటలు, మాటలు గుర్తుచేసుకునేవాడిని. పెళ్ళి అయ్యాక మనిద్దరం అలా డాబామీద కూర్చున్నప్పుడు వెన్నెల్లో, నువ్వు పాట పాడుతున్నట్లు ఊహించుకునేవాడిని."

"నేను ఒప్పుకోకుండానే, నాతో జీవితం ఊహించుకున్నారా?"

"ఇప్పుడూ మాత్రం నాతో ఏమన్నా చెప్పావా? కానీ నాకు నీ మనసు తెలుసు. కానీ ఒకటి చెప్పు. నువ్వు ఎప్పుడు పాట పాడినా అది నన్ను ఉద్దేశించి, నాకోసం పాడినట్లు ఎందుకనిపించేది నాకు."

"ఎందుకంటే మీకోసం ఆ పాటలు ఎన్నుకున్నాను కాబట్టి."

రవి ఏదో అనబోతుంటే ఫోన్ మోగింది. తీశాడు రవి. "ఆ.. ఇప్పుడే అయ్యింది. ఇదిగో నా పక్కనే ఉంది మాట్లాడు" అని అంజలికి ఫోన్ ఇచ్చాడు.

"ఎవరు?" అన్నట్లు కళ్ళు ఎగరేసింది అంజలి. మాట్లాడు అని సైగచేశాడు.

"హలో" అంది అంజలి.

"కంగ్రాట్స్. మొత్తానికి మీ ఇద్దరి అలకలు తీరాయన్నమాట" అంది నీరజ అవతలనుంచి.

గబుక్కున కళ్ళెత్తి రవి వంక చూసింది.

"మంచి పనిచేశావు, వాడితో సరిగ్గా మాట్లాడకుండా. లేకపోతే వాడికి ఈ జన్మకు ధైర్యం వచ్చేది కాదేమో నీతో మాట్లాడటానికి అని నవ్వి మరి పెళ్ళి ఎప్పుడనుకుంటున్నారు?" అంది నీరజ.

"మీరు ఎప్పుడొస్తే అప్పుడు" అంది అంజలి.

"మొన్నేగా వచ్చాం. మళ్ళీ వెంటనే అంటే ఇబ్బంది అంజలి.."

"పర్లేదు. నా చదువు కూడా అవలేదుగా. మీకు వీలున్నప్పుడు రండి అప్పుడే చేసుకుంటాం. మీరు లేకుండా ఏంటి?" అంది అంజలి.

రవి ఫోన్ లాక్కున్నాడు. "అక్కా, నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. నేను టిక్కెట్లు పంపుతాను. 'మే'లో వచ్చేయి. ఇంకా ఆలస్యం చెయ్యకు రేపు మాట్లాడతాను" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"పదండి కిందకు వెళదాం. చీకటిపడిపోయింది. బాగోదు" అంది అంజలి లేస్తూ.

"నాకు బాగానే ఉంది ఇక్కడ కూర్చోవటం. వెళ్దాంలే ఉండు."

"అమ్మవాళ్ళు ఏమనుకుంటారు" రవి చేతినుండి తన చెయ్యి విడిపించుకుంటూ అంది అంజలి.

"సరే రేపు నువ్వు మొత్తం నా పక్కనే ఉండాలి సరేనా? మొహమాటపడి అటూ ఇటూ వెళ్ళకు. పూజ దగ్గర మనిద్దరం కలిసి చేద్దాం సరేనా?" అన్నాడు రవి.

"సరే ఇంక పదండి కిందకు" ట్రేలో అన్నీ సర్దుతూ అంది అంజలి.

"నన్ను అండి అని పిలవద్దు రవి అను చాలు"

"ఇది పల్లెటూరు. పేరు పెట్టి పిలవరు" అంది అంజలి.

"సరే. మనిద్దరం ఉన్నప్పుడు మాత్రం ఈ అండి, గిండి అన్నావంటే ఊరుకోను"

"బాబోయ్ పెళ్ళికాకుండానే ఇంత పెత్తనమా నా మీద?" కిందకు వెళుతూ నవ్వింది అంజలి.

"ఏరా తనివి తీరా కబుర్లు చెప్పుకున్నారా?" నవ్వింది సావిత్రి.

"ఎక్కడ? వెళ్దాం వెళ్దాం అని ఒకటే గోల. ఏమీ మాట్లాడలేదు" అంజలి వంక చూసి నవ్వాడు రవి.

"భోజనం చేసి వెళ్ళండి" అంది అన్నపూర్ణ.

"లేదులే వెళతాం పూర్ణ. నాకు పనులున్నాయి. రేపు అందరూ వస్తున్నారుగా. మా ఇంట్లో భోజనాలు. ఆ ఏర్పాట్లు చూడాలి" అంది లేస్తూ సావిత్రి.

"నేనూ ఏదన్నా సాయం చేస్తాను. నాకేమన్నా పనులు చెప్పండి" అంది అంజలి రవితో.

"పనులేమీ లేవు, రేపంతా నా పక్కనే ఉండు చాలు" అన్నాడు రవి.

ప్రొద్దున్నే స్నానం చేసి రెడీ అయ్యి కూర్చుంది. అంజలిని రవి వచ్చి తీసుకెళతానని ఫోన్ చేశాడు.

రవి వచ్చినట్లు బైక్ శబ్దం విని, బైటకు వచ్చింది అంజలి.

"ఎప్పుడూ ఇంత అందంగా ఎలా ఉంటావు నువ్వు?" అంజలిని చూడగానే అన్నాడు రవి.

"కళ్ళు ఓసారి టెస్టు చేయించుకోండి. ఏమన్నా ప్రాబ్లం ఉందేమో?"

సీతారామయ్యగారు దగ్గరకు వచ్చేసరికి మాటలు ఆపేశారు.

"ప్రారంభోత్సవం తొమ్మిదిన్నరకు కదా వచ్చేస్తా ఆ టైముకి" అన్నారు సీతారామయ్య.

"తొందరగా రండి. దా.. కూర్చో ఆలస్యం అవుతుంది" అన్నాడు రవి అంజలితో.

"గాంధీ కాలనీ" అన్న పెద్ద బోర్డు పెట్టారు. బాగా హడావుడిగా ఉంది రాజకీయ బానర్లు ఏమీ ఉండటానికి లేదని కట్టడి చేశాడు రవి.

తోరణాలు, పూలదండలు కట్టి ఉన్నాయి. రవిని చూసి సతీష్ వచ్చాడు.

"హైస్కూలులో మీటింగుకు ఏర్పాట్లన్నీ పూర్తి అయ్యాయి రవి. ఇక్కడ ప్రారంభోత్సవం చేశాక, మంచినీళ్ళ ప్లాంటు, తర్వాత మీటింగు, ఎం.ఎల్.ఏగారి సెక్రటరీతో మాట్లాడి తొమ్మిదికల్లా రావాలని గుర్తు చేశాను. సబ్‌కలెక్టర్‌గారు వచ్చేస్తారు టైమ్‌కి. ఇంకా అమెరికా నుండి వచ్చిన డా.ప్రభాకర్ ప్రసాదుగారింట్లో దిగారు" అని వరసనే కాగితం చూసుకుంటూ చెప్పుకుపోయాడు.

"దండలూ అవీ వచ్చాయా? రాజా ఏడి?" అడిగాడు రవి.

"రాజా ఇప్పుడే మీ ఇంటికి వెళ్ళాడు. భోజనాల దగ్గర ఏమన్నా కావాలేమోనని.. నువ్వు వద్దన్నావనుకో కాని ఏమన్నా కూల్ డ్రింక్స్ లాంటివి తెప్పిస్తే బాగుంటుందేమో రవి. పెద్దవాళ్ళు వస్తున్నారు" అన్నాడు సతీష్.

"వద్దు ఒకళ్ళకిచ్చి ఒకళ్ళకి ఇవ్వకపోతే బాగోదు. తొక్కిసలాట అవుతుంది. తర్వాత భోజనాలు ఉన్నాయి కదా. మర్చిపోయా ఇంకోమాట. నిన్న, నాకూ అంజలికి ఎంగేజ్‌మెంట్ అయింది" అన్నాడు రవి.

"నిజమా ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా చప్పుడు లేకుండా ఏంటిది. పోన్లే నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది" అన్నాడు సతీష్ రవి చెయ్యి పట్టుకుని.

"అంజలి మొత్తానికి మా వాడిని దారిలోకి తెచ్చావు" అన్నాడు సతీష్ అంజలి వంక చూస్తూ.

"సర్లే తర్వాత మాట్లాడుకుందాం. ఇళ్ళ కాగితాలు ఇచ్చే వాళ్ళందరిని ఓ చోట కూర్చోమని చెప్పావా?" అన్నాడు రవి.

సబ్ కలెక్టరుగారి కారు వచ్చింది. డా.ప్రభాకర్ గారు, ప్రసాదు డాక్టరుగారు ఇంకా ఊళ్ళో పెద్దలు అందరూ వచ్చారు. అందరూ కబుర్లు చెప్పుకుంటుండగానే ఎమ్.ఎల్.ఏ గారు కూడా మంది మార్బలంతో వచ్చారు. ఎమ్.ఎల్.ఏ గారి కారులోంచి ఆయన కొడుకు, కూతురు కూడా దిగారు.

ఎమ్.ఎల్.ఏ వెంకట్రామయ్యగారి కూతురు వంక కుతూహలంగా చూసింది అంజలి. చాలా కాస్ట్లీ చుడీదారులో అందంగా, స్టైలుగా ఉంది ఆ అమ్మాయి.

రవి ఎదురెళ్ళాడు "రండి. అందరూ వచ్చేశారు. ప్రోగ్రాం మొదలుపెడదాం" అంటూ రిబ్బను కత్తిరించాక, కాలనీలో అంతా తిప్పి చూపించాడు. కాలనీ మధ్యలో ఓ చోట పొయ్యిపెట్టి ఉంది. అందరూ రవిని పొయ్యి వెలిగించమన్నారు. రవి అంజలిని, కుండకు బొట్టుపెట్టి పాలు పోయమని, తను పొయ్యి వెలిగించాడు. ఎవరీ అమ్మాయి అనుకున్నారు వెంకట్రామయ్యగారు. అవతలవైపు ఉన్న మినరల్ వాటర్ ప్లాంటు, సబ్‌కలెక్టరు గారు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. అంతా అయ్యాక కారుల్లో హైస్కూలు వైపు వెళ్ళారు మీటింగుకని.

వెంకట్రామయ్యగారు రవి చెయ్యిపట్టుకుని "మళ్ళీ మీటింగు హడావుడి మా అమ్మాయిని పరిచయం చెయ్యలేదు నీకు. పేరు హరిత. రవి అని చెప్పాను కదమ్మా" అని పరిచయం చేశాడు ఆయన.

అంజలిని పిలిచి పరిచయం చేద్దామా అన్న చిలిపి ఊహ వచ్చింది రవికి. మరీ బాగోదేమో అని హరితవంక చూసి నవ్వుతూ "నమస్తే" అన్నాడు.

అంతలో అంజలి వచ్చి "రవి ఆలస్యం ఉందా ఇంకా? లేక మొదలుపెట్టొచ్చా?" అంది.

"ఎవరీ అమ్మాయి? ఎప్పుడూ కలవలేదు" వెంకట్రామయ్య అడిగారు ఆరాగా.

రవి చెప్పేలోపే, అంజలి అంది "నా పేరు అంజలి అండి. ఈ ఊరే. సీతారామయ్యగారి అమ్మాయిని."

"పద స్టేజ్ మీదకు వెళదాం" అని రవి అంజలితో అన్నాడు. మీటింగు బాగానే జరిగింది. ఎమ్.ఎల్.ఏ గారు రాజకీయ ఉపన్యాస ధోరణిలో చెప్పారు. కలెక్టరుగారు, డా.ప్రభాకర్‌గారు చక్కగా మాట్లాడారు. ఊళ్ళో జరుగుతున్న కార్యక్రమాల గురించి, ఇంక సాధించాల్సినవి చక్కగా చెప్పారు. కాలనీ వాళ్ళకు ఇళ్ళ కాగితాలు పంచారు. శుద్ధి చేసిన మంచినీళ్ళు 20లీటర్ల క్యానులో రెండు రూపాయలకే అమ్ముతున్నారు. ఆ వచ్చిన డబ్బులు, లాభం కోసం కాకుండా, ఖర్చులకు సరిపోవటానికి మాత్రమే. అందరికీ భోజనాలు అక్కడే అని చెప్పారు.

"ఇందాక నన్ను చెప్పనివ్వకుండా ఆపావు. కానీ నేను నిన్ను పరిచయం చేయాలి పద. మనిద్దరికి పెళ్ళి అని ఎంత తొందరగా చెపితే అంత మంచిది" అన్నాడు.

"ఎమ్.ఎల్.ఏ గారి అమ్మాయి చాలా బావుంది. బాగా ఆలోచించుకోండి మరి" నవ్వింది అంజలి.

"నిన్నూ... ఉండు నీ పని తర్వాత చెపుతాను. రా నాతో" అని అంజలిని అందరి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు.

ఎమ్.ఎల్.ఏగారు, కలెక్టరుగారు అందరూ నిల్చుని మాట్లాడుతున్నారు. "రండి భోజనాలదగ్గరకు. ఏదో సింపుల్‌గా చేయించాను. అందరికీ భోజనాలు పెట్టించాలని" అన్నాడు రవి.

"ఏంటయ్యా భోజనాల ఖర్చు అంతా నువ్వే పెట్టుకున్నావంట" అడిగారు ఎమ్.ఎల్. గారు.

"ఇందాక మీటింగు హడావుడిలో పరిచయం చెయ్యటానికి కుదర్లేదు. తను అంజలి, నేను పెళ్ళిచేసుకోబోయే అమ్మాయి" అన్నాడు రవి.

స్టన్ అయ్యారు వెంకట్రామయ్య. తన కూతురిని చూశాక, మాట్లాడాక, తప్పకుండా రవి పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటాడనుకున్నారాయన. హరిత కోపంగా చూసింది ఆయన్ని. బలవంతాన తీసుకొచ్చారు ఆయన కూతుర్ని.

"కంగ్రాట్స్. ఇంతకు ముందు కలిశాను కదా! ఇద్దరు ఒకే థాట్స్ ఉన్నవాళ్ళు పెళ్ళి చేసుకోవటం నిజంగా లక్కీ" అన్నారు సబ్‌కలెక్టర్ గోపాల్.

"అవును. చాలా మంచి సలహాలు ఇస్తుంది తను. కేవలం వాటిని ఇంప్లిమెంట్ చెయ్యటమే నా పని" నవ్వాడు రవి.

"కాస్త ఎక్కువ చేసి చెపుతున్నారు రవిగారు నా గురించి" సిగ్గుగా అంది అంజలి.

"పిజి చేస్తుంది. అయ్యాక నా దగ్గరే ప్రాక్టీస్ చేస్తుంది" అన్నాడు డా.ప్రసాద్ ప్రభాకర్‌తో.

"ఏమయ్యా ఒక్కమాట చెప్పలేదు నాతో" కొంచెం తేరుకుని అన్నారు వెంకట్రామయ్య.

"ఎంగేజ్‌మెంట్ ఇంత తొందరగా అని అనుకోలేదు. కానీ అనుకోకుండా నిన్నే అయ్యింది. పెళ్ళి వేసవిలో" అన్నాడు రవి. అప్పటికే ఒకళ్ళ నుండి ఒకళ్ళకి రవి పెళ్ళి కుదిరిందని పాకిపోయింది. అందరూ వచ్చి రవిని పలకరించారు. రవికి ఉన్న పరపతి గమనించిన వెంకట్రామయ్య ఉసూరు మనిపించింది. తన అల్లుడు కానందుకు.

సతీష్ వచ్చి అందరిని భోజనాల దగ్గరకు పిలిచాడు. రెండు కూరలు, పచ్చడి, సాంబారు, మజ్జిగ, అరటిపండుతో సింపుల్‌గా, అందరికీ ఒకే రకమైన భోజనం పెట్టించాడు రవి.

అందరి భోజనాలు అయ్యి బయలుదేరేసరికి రెండు దాటింది. రవి, సతీష్ దగ్గరి వచ్చాడు. "నీ మీద పని పెడుతున్నాను. కాస్త ఇవన్నీ సర్దించటం అవీ చూస్తావా. అంజలి రాత్రికి వెళుతుంది తనతో కాసేపు ఉందామని.

"భలేవాడివే. అంతగా చెప్పాలా? వెళ్ళు" అన్నాడు సతీష్.

తోటలో కూర్చున్నారు రవి, అంజలి.

"ఏంటి ఆలోచిస్తున్నారు?" అని అడిగింది అంజలి.

"మనుష్యుల ఆలోచనలు ఎంత విచిత్రంగా ఉంటాయో కదా అని. నాది అని అనుకున్న తర్వాత స్వార్ధం పెరిగిపోతుంది."

"దేని గురించి మాట్లాడుతున్నారు?"

"నా గురించే. నువ్వు నన్ను ఇష్టపడుతున్నావు అని తెలిసినప్పట్నుండి నిన్ను అస్సలు వదిలి ఉండాలని లేదు. ఇంకా నీ చదువుకోసం వేరే చోటులో ఉంటానన్న ఆలోచనే కష్టంగా ఉంది. నాది ఎంత స్వార్ధమో కదా. నా కోసం నీ కెరీర్ పాడు చేయాలనుకోవటం, పెళ్ళి చేసుకుని, నా దగ్గరే ఉంచుకోవాలనుకోవటం"

"ప్రేమలో ఈ మాత్రం స్వార్థం ఉండాలి. మీ సుఖం కోసం నన్ను అణగదొక్కి, అది నాశనం చేస్తే అది దుర్మార్గం అవుతుంది. మీదికాదు."

"మనం పెళ్ళి ఈ వేసవిలో చేసుకోవద్దు. నీ చదువయ్యాక చేసుకుందాం. పెళ్ళైపోతే నిన్ను తిరిగి పంపనేమో"

అంజలి రవి చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకుంది " ఎందుకిలా బెంగగా ఉంది రవి మీకు.?"

"ఏమో? నా జీవితంలోకి నన్ను అర్థం చేసుకుని, ఇష్టపడే వ్యక్తి వస్తుందనుకోలేదు. తీరా వచ్చాక నాకు ఎందుకో భయం వేస్తుంది. ఇది కలకాలం ఉంటుందా అని"

"మీకు గుర్తుందా? మొన్న హైదరాబాదులో నన్ను అడిగారు ఏం మాట్లాడట్లేదేంటి అని. సరిగ్గా మీరు ఇప్పుడన్న మాటలే. నాకూ అనిపించాయి. ఈ ఆనందం నిలుస్తుందా అని. కానీ ఎందుకో ఇప్పుడా భయం, బెంగపోయాయి నాలో. "

అంజలి కళ్ళలోకి చూశాడు రవి.

అతని కళ్ళల్లో తనపట్ల కనిపించిన ప్రేమ చూసి చలించిపోయింది అంజలి.

చాలాసేపు ఇద్దరూ మౌనంగా కూర్చుండిపోయారు. మాట్లాడుకోవటానికి, తెలుసుకోవటానికి ఇంకేమీ మిగిలినట్లుగా అనిపించలేదు. ఆ మౌనంలో, ఆ ప్రశాంతతలో ఇద్దరి మనస్సులు మమేకమైనట్లుగా అనిపించింది.

రాష్ట్రంలోని వేడెక్కుతున్న రాజకీయ పరిణామాలు, రాబోతున్న ఎన్నికల హడావుడి, పల్లెపల్లెకు వ్యాపించింది. ఎంపిటిసి ఎన్నికలకు ఈ సంవత్సరం బాగా ప్రతిష్ఠాత్మకంగా, రాజకీయ నాయకులు, గల్లీ నాయకులు, ఎవరి పార్టీలవారు వాళ్ళ పార్టీ తరపున ప్రచారం చేస్తున్నారు.

రవికి చుట్టుపక్కల ఊళ్ళల్లో పెరుగుతున్న పరపతి గమనించి, అధిష్ఠాన ప్రతిపక్ష మధ్యవర్తులు తమ పార్టీ తరపున ఎంపిటిసి ఎన్నికల్లో పోటీ చేయమని ఎప్పట్నుండో అడుగుతున్నారు. కానీ వాళ్ళందరినీ సున్నితంగా తిరస్కరించాడు రవి. కానీ ఊళ్ళోని పెద్దలు, రవిని బాగా బలవంత పెట్టటంతో ఆలోచనలో పడ్డాడు రవి.

"నాన్నా నేను వచ్చే ఎలక్షన్‌లో పోటీ చేద్దామనుకుంటున్నా. దానికోసం ఇంకా చేయాల్సిన కసరత్తు చాలా ఉంది. ఇంకా టైముంది కాబట్టి ఇప్పుడే ఈ విషయం బైటకు తెలియనివ్వకుండి" రాత్రి భోజనాలు చేస్తున్నప్పుడు అన్నాడు రవి.

"ఆలోచన మంచిదే, కానీ ఈ రోజుల్లో రాజకీయాలంటే బాగా డబ్బుతో కూడుకున్న వ్యవహారం. రాజకీయాలు తక్కువ పెట్టుబడి ఎక్కువ లాభం పొందే వ్యాపారం అయిపోయిందని నీకు తెలుసుకదా. నిజాయితీగా ఉండేవాళ్ళ రోజులు కాదు. నువ్వు ముక్కుసూటిగా వెళతావు. ఆలోచించుకో బాగా" అన్నారు చంద్రశేఖర్రావు.

"అందుకే ఈ ఎలక్షన్లలో బాగా గమనించి, నిర్ణయం తీసుకుంటా" పడుకునే ముందు అంజలికి ఫోన్ చేసి మాట్లాడటం రోజూ అలవాటయ్యింది రవికి.

"వచ్చే ఆదివారం నీ దగ్గరకు వద్దామనుకుంటున్నా. ఫ్రీగా ఉంటావా?" అడిగాడు రవి.

"ఏంటి? ఏమన్నా పనిమీద వస్తున్నారా?" అడిగింది అంజలి.

"నిన్ను చూసి నెల అయ్యింది అందుకుని వస్తున్నా."

"మేము మెడికల్ కాన్ఫరెన్స్‌కి ఢిల్లీ వెళుతున్నాం ఉండను."

"ఓ, సర్లే తర్వాత మాట్లాడతాను."

"ఏమన్నా అర్జెంటుగా మాట్లాడాలా? అలా అంటున్నారు."

"అర్జెంట్ విషయం కాదులే కలిసినప్పుడు మాట్లాడుకోవచ్చు" కాసేపు కబుర్లు చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు రవి.

ఎడతెరపి లేకుండా రెండు రోజుల్నుండి వర్షం ఈదురుగాలితో పడుతోంది. అకాల వర్షంతో చేలు మునిగిపోయి, కోస్తా జిల్లాల రైతులు నెత్తిన గుడ్డవేసుకుని కుర్చున్నారు. రెండో పంట మీద వచ్చే డబ్బులే అసలు లాభం రైతుకి. పంట చేతికొస్తుందన్న సమయంలో ఇలా వర్షం రావటం, మినుము, పెసర, వేరుశెనగ, పళ్ళ తోటలు, ఒకటేంటి అన్ని రకాల రైతులు నష్టపోయారు.

శవం మీద వాలిన రాబందుల్లా, రాజకీయ నాయకులు వాలిపోయారు. ప్రతిపక్షం నాయకులు, అధికార పక్షాన్ని దుమ్మెత్తిపోశారు. పంట రాయితీలు కల్పించాలి, రుణాలు మాఫీ చేయాలని. ప్రభుత్వం హడావుడిగా ఎకరాకు ఇంత నష్టపరిహారం ప్రకటించింది. అది చేతికి ఎప్పుడొస్తుందో మధ్య అధికారులు లంచాలకు ఎంత వెళ్ళిపోతుందో ఎవరికి తెలుసు?

రవికి క్షణం తీరిక ఉండటంలేదు. వ్యవసాయ అధికారులతో పాటు, పొలాలకు వెళ్ళి ఎవరి పొలాలు, ఎంత నష్టం జరిగిందో లెక్కలు వేయించి, ఇళ్ళు కూలిన వాళ్ళకు పునరావాసం ఏర్పాటు చూసుకోవటంలో తలమునకలైపోయాడు.

ఎంపిటిసి ఎన్నికలు పదిహేనురోజుల్లోకి వచ్చేసాయి. రవి ఊళ్ళో అందరికీ ప్రత్యేకంగా పాలెంలో వాళ్ళకు ఓటు హక్కు గురించి, ప్రలోభాలకు లొంగకుండా మనకు మంచి చేసే నాయకులని ఎలా ఎన్నుకోవాలో, దానివల్ల పొందే లాభాలు పదేపదే వివరించాడు. "ఏ నాయకులన్నా ఓట్ల కోసం డబ్బులు పంచితే వాళ్ళ ముఖం మీదే మీకు ఓటు వెయ్యం అని చెప్పేయండి. ఓటు కోసం మీరు డబ్బుకానీ, వస్తువులు కానీ తీసుకుంటే అది లంచం తీసుకున్నట్లే. ఈ ఖర్చు చేసిన డబ్బులు తిరిగి సంపాదించటానికి వాళ్ళు తర్వాత లంచం తింటారు. ప్రతిఒక్కళ్ళూ వెళ్ళి ఓటు వేయాలి. మీకు ఏ అభ్యర్ధి నచ్చితే వాళ్ళకు వేయండి. కానీ ఎవరికి ఓటు వేస్తున్నారో వాళ్ళు మనఃస్ఫూర్తిగా మీకు సహాయం చేస్తారు. మీ కోసం పనిచేసే నాయకులని నమ్మితే ఓటు వేయండి" అన్నాడు రవి.

రవి ఊళ్ళో ప్రతి బజారులో, అన్ని వార్డుల్లో స్పీకర్‌లు పెట్టించాడు. పంచాయితీ ఆఫీసు నుండి ఏదన్నా ప్రకటన చేసినా, అందరికీ వినబడేటట్లు.

ఎన్నికలు ప్రశాంతంగానే జరిగాయి. చుట్టుప్రక్కల ఊళ్ళల్లో. క్రమంగా రవి పట్టుదలతో చేసే ప్రతి పని, తను చిత్తశుద్ధితో పనిచెయ్యటంతో అందరికీ తలలో నాయకుడుగా ఎదిగాడు. ప్రతి సంవత్సరం ఉండే కరెంటు సమస్యను ఎదుర్కోటానికి పొలాల్లో సోలార్ పానెల్స్ పెట్టించాడు. దాన్నుండి మోటార్లు వేసుకోవచ్చు. నీళ్ళకు ఇబ్బంది ఉండదు. రోడ్డు మీద ఎవరన్నా చెత్త పారేస్తే పంచాయితీకి పన్ను కట్టాలి. వీలైనంత చెత్త బయో ఎరువు తయారు చేయటానికి పడేస్తున్నారు. లేకపోతే రోజూ చెత్త తీసుకెళ్ళే వాళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఆ చెత్త డబ్బాలోనే పడేయాలి.

ఒక్క నాలుగు నెలల్లోనే చాలా మార్పులు వచ్చాయి పారిశుధ్యంలో. రాబోయే వేసవిలో ఇళ్ళల్లో కూడా కరెంటు ఇబ్బంది లేకుండాణ కొంతమంది సోలారు విద్యుత్తు ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. వ్యవసాయ అనుబంధ ఇతరేతర వ్యాపకాల మీద ఆసక్తి ఏర్పడింది అందరికి. వ్యవసాయ పనులు తక్కువ ఉన్న రోజుల్లో పోరంబోకుగా తిరిగే కుర్రాళ్ళు కూడా ప్రత్యామ్నాయ వ్యాపారుల, ఉపాధులు వెతుక్కోవటంతో ఊర్లో గొడవలు తగ్గిపోయాయి.

(ముగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments